

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมา

ห้องน้ำสาธารณะ หรือห้องส้วมสาธารณะ หมายถึง สถานที่ที่ให้ประชาชนสามารถเข้าไปใช้บริการเพื่อชำระล้างหรือขับถ่ายของเสีย เป็นบริการสาธารณะขั้นพื้นฐานที่มีความสำคัญในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนผู้ใช้บริการที่มีเป็นจำนวนมาก การมีห้องน้ำที่ถูกสุขลักษณะจึงเป็นการส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านสุขอนามัยแก่ประชาชน ประกอบกับคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม 2546 เห็นควรให้มีแนวทางการดำเนินการเกี่ยวกับการบริการห้องน้ำสาธารณะที่มีมาตรฐานถูกสุขอนามัยในแหล่งชุมชน ที่นับเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นสำหรับประชาชน รวมทั้งมีผลต่อภาพพจน์การท่องเที่ยวของประเทศ ซึ่งปัจจุบันนี้สถานประกอบการ ร้านค้า หลายแห่งได้เล็งเห็นความสำคัญ โดยเน้นการให้บริการในเรื่องความสะดวกของห้องน้ำเป็นจุดขาย เพื่อเชิญชวนให้ประชาชนเกิดความนิยม และมาใช้บริการเพื่อประโยชน์ในการขายสินค้าของตน เช่น ห้องน้ำสาธารณะในสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ร้านค้า ร้านอาหาร ห้างสรรพสินค้า ศูนย์จำหน่ายผลิตภัณฑ์สินค้าพื้นเมืองต่างๆ ฯลฯ ทั้งนี้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นองค์กรที่มีอำนาจหน้าที่ในการจัดให้มี และบำรุงรักษา กักเก็บ กำกับดูแลห้องน้ำสาธารณะในเขตพื้นที่รับผิดชอบ เพื่อให้บริการแก่ประชาชนอย่างมีคุณภาพ ตามที่กฎหมายกำหนดไว้ ดังนี้

1) การจัดให้มีและบำรุงรักษาห้องน้ำสาธารณะ กฎหมายกำหนดให้ เทศบาลเมือง และเทศบาลนคร มีหน้าที่จัดให้มีและบำรุงรักษาห้องน้ำสาธารณะในเขตพื้นที่ความรับผิดชอบ ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2496 มาตรา 53 และมาตรา 56

2) การกำกับดูแลห้องน้ำสาธารณะ กฎหมายกำหนดให้ องค์กรบริหารส่วนตำบล เทศบาล และองค์กรบริหารส่วนจังหวัด มีหน้าที่กำกับดูแลห้องน้ำสาธารณะในเขตพื้นที่ความรับผิดชอบ โดยนายกองค์กรบริหารส่วนตำบล นายกเทศมนตรี และนายกองค์กรบริหารส่วนจังหวัด เป็นเจ้าพนักงานท้องถิ่น มีหน้าที่ดูแลห้องน้ำสาธารณะให้ถูกสุขลักษณะ ตามพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ.2535 มาตรา 4 มาตรา 24 มาตรา 25 มาตรา 44 และมาตรา 48

- พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2496

“มาตรา 53 ภายใต้งบบังคับแห่งกฎหมาย เทศบาลเมืองมีหน้าที่ต้องทำในเขตเทศบาล ดังต่อไปนี้

(6) ให้มีและบำรุงส้วมสาธารณะ”

“มาตรา 56 ภายใต้งบบังคับแห่งกฎหมาย เทศบาลนคร มีหน้าที่ต้องทำในเขตเทศบาล ดังต่อไปนี้

(1) กิจการตามที่ระบุไว้ในมาตรา 53”

- พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542

“มาตรา 16 ให้เทศบาล เมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบล มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง ดังนี้

(17) การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง”

“มาตรา 17 ภายใต้งบบังคับมาตรา 16 ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง ดังนี้

(24) จัดทำกิจการใดอันเป็นอำนาจและหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่อยู่ในเขตและกิจการนั้นเป็นการสมควรให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นร่วมกันดำเนินการหรือให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำ ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด”

- พระราชบัญญัติรักษาความสะอาด และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า

(1) นายกเทศมนตรี สำหรับในเขตเทศบาล

ฯลฯ

(3) ผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด

ฯลฯ

(6) หัวหน้าผู้บริหารท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่กฎหมายกำหนดให้เป็นราชการส่วนท้องถิ่น สำหรับในเขตราชการส่วนท้องถิ่นนั้น

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า

(1) ปลัดเทศบาล และรองปลัดเทศบาล สำหรับในเขตเทศบาล

ฯลฯ

(3) ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดและนายอำเภอ สำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด

ฯลฯ

(6) ผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งให้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

“มาตรา 24 วรรคหนึ่ง เจ้าของร้านจำหน่ายอาหาร และหรือเครื่องดื่มซึ่งจัดสถานที่ไว้สำหรับบริการลูกค้าได้ในขณะเดียวกันไม่ต่ำกว่ายี่สิบคน ต้องจัดให้มีส้วมที่ด้วยสุขลักษณะ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง เพื่อให้ลูกค้าใช้ในระหว่างเปิดทำการค้า”

“มาตรา 25 เจ้าของสถานบริการการจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิง หรือก๊าซสำหรับยานพาหนะ ต้องจัดให้มีส้วมที่ด้วยสุขลักษณะตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”

“มาตรา 44 นอกจากอำนาจหน้าที่ที่ได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นและพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (1) โฆษณาให้ประชาชนได้ทราบถึงหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้
- (2) สอดส่องและกวดขันไม่ให้มีการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้โดยเคร่งครัด
- (3) ตักเตือนผู้กระทำความผิดหรือสั่งให้ผู้กระทำความผิดแก้ไขหรือขจัดความ

สกปรกหรือความไม่เป็นระเบียบหรือความไม่เรียบร้อยให้หมดไป

(4) จับกุมผู้กระทำความผิดซึ่งไม่เชื่อฟังคำตักเตือนและดำเนินคดีตามพระราชบัญญัตินี้”

“มาตรา 48 วรรคหนึ่ง บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งและพนักงานสอบสวนมีอำนาจเปรียบเทียบได้เมื่อผู้ต้องหาชำระค่าปรับตามที่เปรียบเทียบภายในสิบห้าวันแล้วให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา”

“มาตรา 58 ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 24 หรือมาตรา 25 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

นอกจากต้องระวางโทษปรับตามวรรคหนึ่งแล้ว ผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 24 หรือมาตรา 25 ต้องระวางโทษปรับอีกวันละหนึ่งร้อยบาทเรียงรายวันจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย”

ตามความในพระราชบัญญัติรักษาความสะอาด และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535 ร้านจำหน่ายอาหาร เครื่องดื่มที่สามารถให้บริการลูกค้าได้ไม่ต่ำกว่า 20 คนในขณะเดียวกัน และสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิง จะต้องจัดให้มีห้องน้ำที่ถูกสุขลักษณะตามกฎหมายที่กำหนด ให้มีการจัดบริการห้องน้ำที่ถูกสุขลักษณะตามกฎหมายที่กำหนด ซึ่งผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องตรวจสอบห้องน้ำของสถานประกอบการตามที่กฎหมายกำหนด ให้มีการจัดบริการห้องน้ำที่ถูกสุขลักษณะตามกฎหมายที่กำหนด ซึ่งผู้บริหารขององค์กร

ปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ นายกเทศมนตรีสำหรับในเขตเทศบาล และนายกองค์การบริหารส่วนตำบล สำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล โดยพระราชบัญญัติรักษาความสะอาด และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535 ได้แต่งตั้งให้เป็นเจ้าพนักงานท้องถิ่น และยังได้แต่งตั้งให้ปลัดเทศบาล และรองปลัดเทศบาลสำหรับในเขตเทศบาล ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด และนายอำเภอสำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด และผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้ง เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย นอกจากนี้เจ้าพนักงานท้องถิ่นและพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบถึงหน้าที่ในการจัดบริการห้องน้ำให้ถูกต้องตามที่กฎหมายกำหนด รวมถึงตักเตือน และจับกุมผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย สำหรับในกรณีที่มีการกระทำความผิดขึ้นในพื้นที่รับผิดชอบ นายกเทศมนตรี นายกองค์การบริหารส่วนตำบล และผู้ซึ่งถูกแต่งตั้ง สามารถร่วมกับพนักงานสอบสวนในการทำหน้าที่ในการเปรียบเทียบปรับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ได้ด้วย

ดังนั้น เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนดได้อย่างถูกต้อง มีประสิทธิภาพ และประชาชนได้รับบริการสาธารณะจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างมีหลักประกันคุณภาพ ภายใต้มาตรฐานขั้นพื้นฐานเท่ากัน จึงจัดทำมาตรฐานห้องน้ำสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์ในการจัดทำ

1. เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการบริหารจัดการห้องน้ำสาธารณะที่มีมาตรฐาน เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตด้านสุขอนามัยของประชาชน
2. เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นสามารถดำเนินงานด้านห้องน้ำสาธารณะได้อย่างถูกต้องเป็นไปตามกฎหมาย
3. เพื่อให้ประชาชนได้รับบริการด้านห้องน้ำสาธารณะที่มีมาตรฐาน

1.3 ขอบเขตมาตรฐาน

มาตรฐานห้องน้ำสาธารณะฉบับนี้ใช้สำหรับห้องน้ำสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้จัดให้มี และครอบคลุมถึงห้องน้ำสาธารณะของสถานประกอบการ และห้องน้ำสาธารณะของสถานที่ต่างๆ ที่อยู่ในการกำกับดูแลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1.4 มาตรฐานอ้างอิงและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

1. พระราชบัญญัติรักษาความสะอาด และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535
2. พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535
3. พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 และที่แก้ไขเพิ่มเติม
4. กฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2536) ออกตามความในพระราชบัญญัติรักษาความสะอาด และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535
5. กฎกระทรวง กำหนดสิ่งอำนวยความสะดวกในอาคารสำหรับผู้พิการ หรือทุพพลภาพ และคนชรา พ.ศ. 2548 ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม ในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2543
6. กรมธุรกิจพลังงาน, คู่มือสุขาในปั้มน้ำมัน เล่ม 1 มาตรฐานแนะนำเพื่อการจัดการห้องสุขา และน้ำเสียในสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง, กระทรวงพลังงาน, 2548
7. สำนักอนามัยสิ่งแวดล้อม กรมอนามัย, คู่มือสุขาสะอาด นำใช้, กระทรวงสาธารณสุข, 2548
8. กองสุขาภิบาลชุมชนและประเมินผลกระทบต่อสุขภาพ กรมอนามัย, คู่มือทำอย่างไรให้มีสิ่งแวดล้อมสะอาด, กระทรวงสาธารณสุข, 2547

1.5 นิยามศัพท์

1. **ห้องน้ำสาธารณะ** หมายถึง ที่ถ่ายอุจจาระ ปัสสาวะ ที่ประชาชนทั่วไปสามารถใช้บริการได้โดยไม่เสียค่าบริการ หรือเสียค่าบริการก็ได้ รวมทั้งเป็นที่ใช้เก็บรวบรวมและกำจัดอุจจาระ ปัสสาวะ ที่ร่างกายขับถ่ายออกมาโดยทำให้อุจจาระเกิดการย่อยสลายตัวจนหมดอันตราย ไม่ก่อให้เกิดความรำคาญ ไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของ แมลง โรค และการแพร่กระจายของเชื้อโรค
2. **สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชรา** หมายถึง ส่วนของอาคารที่สร้างขึ้นและอุปกรณ์อันเป็นส่วนประกอบของอาคารที่ติดตั้งอยู่ภายในและภายนอกอาคาร เพื่ออำนวยความสะดวกในการใช้อาคารสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชรา

ห้องน้ำผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชรา

ห้องน้ำสาธารณะในบริเวณสถานีบริการน้ำมัน